

Дамян Дамянов

Отивам си...

Отивам си. Но моля те, не страдай!
Не се измъчвай и не се кори!
Не си виновна ти да стигна ада
и огънят му жив да ме гори.

Не си виновна ти, не си виновна!
Виновен е светът със хорски бяс,
със тази пяна мръсна и отровна,
изсипана зловещо между нас.

Виновно е навярно битието,
което изкопа между ни ров,
което в злоби, в сметки ни помете
и не остави място за любов.

Отивам си. Но ти не ме изпращай!
Бих всичко друго преживял, освен
разплаканите ти очи – две цеви страшни
със два куршума – две сълзи след мен.

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8649>]